

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Hvi samler sig den Hedensk Magt

Citation: Kingo, Thomas: "Hvi samler sig den Hedensk Magt", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 141. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo04val-shoot-workid73776.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

Dend anden Kong Davids Psalme, under dend Melodie: Jeg beder dig min HErre og Gud, etc.

1.

HVi samler sig den Hedensk Magt
Mod Christina og hans Rige,
Hvad Daarlighed har de i agt,
De ey for Gud vil vige?
Hvi ere dog de kloge Mænd
Og Verdens store Hanse
Saa gandske fra alt got bortvendt,
Og intet mere sandse.

142

2.

Ved dennem selv de sige tør,
Hvad skal vi ham adlyde?
Et Haar det ikke skade gjør,
At vi hans Budord bryde!
Thi lader os hans haarde Baand
Aldeles sønderslide,
Det staar udi vor egen Haand,
Om vi det Aag vil lide.

3.

Men hand som udi Himlen boer
Kun leer ad disse Griller,
Bespotter det som støv og Jord
Saa daarlig sig indbilder!
Hand ogsaa skal i rette Tiid
Med Grumhed dem tiltale,
Og lønne dem for saadan lid,
Med ævig Ild og Qvale.

4.

Guds Raad staar fast, og andet er
End slige Jorde-Mider
I deres Hu og Tanker bær,
Og taabelig paalider:
Til mig Messiam har hand sagt,
I Dag Jeg dig født haver,
Dig, dig min Søn jeg har tillagt
Til Eye disse Gaver.

5.

Dend gandske Verdens Folk og Kreds
Som eget skal du nyde,
Du skalt regiere allesteds,
Dig alle skal adlyde:
143 Dit Ordes Jerne-Kiep skal gaa
Blant dem som blant hin Kruse,
I qvas og smaa dem nederslaa,
Og gandske sønderknuse.

6.

Thi værer viið' I Konger, I,
I Mægtige paa Jorden,
Og søger til dend rette Stj,
Som Eder viist er vorden,
Med Frygt Gud tiener allen stund,
Med Bevelse jer fryder,
At I maa finde hans Miskund,
Som alle Fromme nyder.

7.

Hans Søn med ydmyg Kysses lid
I Troens Krafft undfanger,
At hand maa blive eder bliid,
Og I alt Ont undganger,
Mens I endnu paa Veyen er,
Undfly'r hans grumme Vrede,
Som tændes dennem til Ufær,
Der Sønnen ey tilbede.

8.

Som ey har ham for deres Roe,
Hans Trøst og Hielp forgiette,
Og ikke deres Haab og Troe
Paa ham alleene sette,
Men tryg og salig er dend Mand
Som fanget har dend Gave,
At hand til hannem altid kand
Sin Liid og Tilflugt have.
M. Joh. Brunßman.